

Η ψυχή αυτής της χώρας

Δ. Αθανασόπουλος: Για μια πολιτική της κουλτούρας

Και το ερώτημα που προκύπτει ανάγλυφο. Ποιο είναι το κέντρο των συγκινήσεών μας; Πού έχουμε εναποθέσει την Πίστη μας και τα Ιδανικά μας; Ποιος είναι ο Αγώνας μας γι' αυτά και για την Πατρίδα που μας έθρεψε με Ψωμί, Ήλιο, Πνεύμα και πλούσια Ιστορία;! Και τα σχετικά ερωτήματα προκύπτουν "εκ βαθέων" και καταγιγιστικά:

Πού βρίσκεται η ψυχή αυτής της χώρας;

Πόσο η κοινωνία μας νοιάζεται να φτιάξει ανθρώπους και πόσο "χαρίεν" - με την έννοια του Μενάνδρου - είναι το ανθρώπινο υπόδειγμα που προάγει;

Με ποιους τρόπους βοηθάμε τους νέους να διαμορφώσουν την ανεξάρτητη προσωπικότητά τους, σε σύγκριση ιδίως με όσα κάνουμε για να φτιάξουμε υπηκόους, καταναλωτές και οπαδούς;

Ποια είναι τα όνειρα και οι αξίες που μας ενώνουν ακόμη και ποιαν εικόνα της κοινωνίας μας δίνει αυτή η μέθεξι;

Πόσο γεροί είναι ακόμη οι δεσμοί που μας συνδέουν με όσα μας κληρονόμησαν οι αιώνες και πόσο βαθιά βιώνουμε αυτή τη σχέση; Τι κάνουμε για να κρατήσουμε ζωντανή την παράδοσή μας και προπάντων να την γονιμοποιήσουμε, ανανεώνοντας το νόημά της με τη δική μας δημιουργική προσφορά;

Πόσο αποτελεσματικά αντιστεκόμαστε και πόσο πραγματικά θέλουμε ν' αντισταθούμε στον ποσοτισμό, στην ισοπέδωση και την εξαχρείωση της εποχής μας;

Πόσο ανησυχούμε μήπως χαθεί οριστικά η έννοια της κυριαρχίας του πνεύματος στη χώρα που τη γέννησε;

Για ποια θυσία είμαστε έτοιμοι ώστε, αν δεν είναι κιόλας αργά, το νόημα της ελληνικής παιδείας να μην καταντήσει μάταιος λόγος, και αξιοπερίεργη ιστορική ανάμνηση; Πώς θα κρατήσουμε ζωντανή, έστω και κρυμμένη σε μια γωνιά, τη φλόγα της ανήσυχης πνευματικής αναζήτησης -δηλαδή της ελευθερίας- όταν οι ορίζοντές μας θερίζονται ανελέητα, ξέχωρα ή συντονισμένα, από τη θύελλα της πολιτικής, το ναρκωτικό της τηλεόρασης και τον κυκλώνα του χρήματος;

Και μ' ένα λόγο: ποιος είναι ο κόσμος που θα παραδώσουμε αύριο στις γενιές που έρχονται, όταν όλα δείχνουν πως θα μας καταδικάσουν ανέκκλητα για την έρημη χώρα, όπου ο εγωισμός και η εθελοτυφλία μας θα τις έχει καταδικάσει να ζήσουν;

Τέτοια καίρια και φλέγοντα ερωτηματικά, που εκφράζουν γνήσιες ανησυχίες και κοινό πόνο ψυχής, είναι αυτά που θα μας ενώσουν και θα μας συνεγείρουν σε κοινή προσπάθεια για χάρη της Ελλάδας μας και των παιδιών μας- "των αδελφών μας τούτων των ελαχίστων".

*Γνώμες, καρδιά, ως οι Έλληνες, ό,τι είστε μην ξεχνάτε
Δεν είστε απ' τα χέρια σας μονάχα, όχι.*

*Χρωστάτε και σε όσους ήρθαν, πέρασαν, θα 'ρθουνε, θα περάσουν.
Κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι, οι νεκροί. Κωστής Παλαμάς*

→ Τους κύκλους τάραπτε! Διάδωσέ το.